

TÌM PH T TRONG LÁ B Đ

M i khi ra đ ng nhìn các bé đeo chỉ c c p phía sau l ng, k n m tu i th ùa v trong l a tu i lên m i c a tôi ngày y.

Th t đúng nh v y, m c dù đã b n m i năm trôi qua, trong tôi c t ng ch ng nh m i đầu đây. Ngày y, tôi h c l p 5a c a tr ng p Khánh Ph c, xã Khánh Th n, qu n H i Long, t nh Bình Thu n, bây gi là th tr n Mũi Né, m t đ a danh du l ch cho khách trong và ngoài n c.

Ngày y quê tôi còn hoang s và nghèo nàn l m. M i ng i dân ó đa s s ng b ng ngh chài l i. Tr ng h c c a tôi g n ch cũ và cách b bi n kho ng trăm mét. T nhà tôi đ n tr ng ph i qua m t con đ c, dẫn đ a ph ng ngày y v n hay g i là đ c "Bà Banh". Mãi đ n hôm nay đ t n c nhi u đ i m i ng i dân không kh s nh x a nh ng tên g i y v n không thay đ i.

Trong l p h c c a tôi, tôi ch i r t thân v i m t b n tên Xi. B n này gi i toán, còn tôi l i gi i văn. Hai đ a h i ý nhau. B n y ch tôi làm toán n u tôi bí và ng c l i tôi ch b n y làm văn m t khi b n ch a tìm đ c ph n m bài.

Theo thời khóa biểu của năm 1973 cấp tiểu học, học hai buổi trong một ngày. Tôi còn nhớ nhớ in, buổi sáng học tập làm văn, buổi chiều học toán. Sáng hôm ấy tôi rất vui vì tâm lý chung mà! Ai giỏi môn nào thì yêu môn ấy, nếu học giỏi đã được môn yêu rồi, học không vô mà thời gian dài vô tận nữa. Trường đánh từng-thùng báo hiệu giờ chào cờ để chuẩn bị vào học. Vào lớp, cô lập đứng dậy hát bài quốc ca. Cô giáo tôi hôm ấy rất xinh tươi trong chiếc áo dài màu hoàng yến. Cô cảm thấy có gì như vào bàn của cô rồi bảo: "Hôm nay giờ tập làm văn, các em tập cho cô một đêm trăng miền thôn dã". Tôi nhớ nhớ ý cô lên. Giờ văn đã thích giờ ấy rồi tôi còn tập một đêm trăng miền thôn dã thì quí thời gian còn gì thú vị bằng. Tôi loay hoay lúi trong cặp giấy viết và ý nghĩ không biết tập đâu mà tôi cúi đầu viết, viết. Tôi còn nhớ phần mở bài tôi đã làm: "

Nhân ngày nghỉ hè tôi về quê thăm

ngoại. Nhớ đây tôi có dịp được tham gia một đêm trăng miền thôn dã".

Sang phần thân bài:

"Càng về khuya, trăng càng lên cao. Xa xa có tiếng chuông chùa vắng vắng đâu đây như đánh thức tôi nhớ về thời gian..."

Tôi cảm cúi làm cho kịp sắp đến giờ ra chơi. Từ phía sau lưng tôi có tiếng của Xi gọi:

"Phép ng! Mà sao mày làm bài đi, sao khó quá". Nghe nó bảo tôi thấy thấy nó, đang nghĩ cách tìm cho nó một bài phép khác với tôi. Toán thì copy được vì đáp số giống nhau, còn văn làm sao mà giống ý được. Tôi quay xuống bảo với nó: "Mày đi chút nha". Ngay lúc ấy lập trình của tôi lên trình của tôi mà nó ghi tên. "Phép ng, Xi" Nghe ai có tên trên trình là vì phép, nói chuyện trong giờ làm bài. Nhìn thấy tôi tái cả mặt nhưng không lo vì bài văn của tôi sắp đi đến phần kết luận rồi. Bất ngờ cũng ghi tên vào "Bằng vàng" rồi nên tôi chép qua một nháy và quay ra sau để cho nó.

Hết giờ học văn, sắp đến giờ ra chơi. Tôi bắt đầu lo cho buổi chiều môn toán nữa. Tôi và Xi ra gốc cây dưới gốc. Miệng lén nhép "Nam mô a di đà Phật, chiều nay cho con làm toán được".

